

Erik Ansvang

Troede de gamle
egyptere på
REINKARNATION?

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Troede de gamle egyptere på
REINKARNATION?

Erik Ansvang

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk

Troede de gamle egyptere på **REINKARNATION?**

Af Erik Ansvang

*Har nutidens menneske mistet forbindelsen
til ægte og dybe sandheder
– som f.eks. reinkarnation?*

Den afdøde sejles til Vestbredden – "de dødes land"

Ifølge egyptologerne troede de gamle egyptere *ikke* på reinkarnation. De påstår, at egypternes religion byggede på ét liv i ét fysisk legeme, samt muligheden for eventuelt at kvalificere sig til et evigt liv efter døden. Åndsvidenskaben er meget uenig i denne teori. Men hvem har ret?

Hvorfor ikke spørge de gamle egyptere selv?

Bekræftelsen på, at de gamle egyptere faktisk accepterede reinkarnation, finder man både i papyrustekster og i de hermetiske skrifter (*Corpus Hermeticum*) samt i det overordnede religiøse tema i Egypten, der igen og igen gentager beretningen om en *cyklisk* tilværelse. Egypterne forbandt deres bevidsthed med Solens (Ras) cyklus, og nattens mørke med Osiris. Legenderne fortæller, at i løbet af nattens tolv timer bevægede Osiris sig gennem inderverdenen (underverdenen) og ved solopgang næste morgen kom han igen til live – han blev *genfødt*. Det var livets store rytme udtrykt i døgnrytmen baseret på det hermetiske aksiom:

"Som i det store, således også i det små. Som i det indre, således også i det ydre. Som foroven, således også forneden".

Utallige kilder bevidner, at de gamle egyptere faktisk troede på reinkarnation. I *Den Hemmelige Lære* oplyser H.P. Blavatsky, at *Dødebogen* klart fortæller om reinkarnation, for hun påpeger at:

- Den afdødes "sjæl" lever i evigheden.
- Den er udødelig.
- Den står op og går ned ligesom solbåden – dvs. i en fast cyklus.
- Den udgår fra livsårsagernes rige.
- Den blander sig med de levende på Jorden **om dagen**
- Den vender tilbage til livsårsagernes rige hver **nat**.

Det er et klart udtryk for sjælens periodiske tilværelser, understreger H.P. Blavatsky.

Hvad siger egypternes visdomsgud?

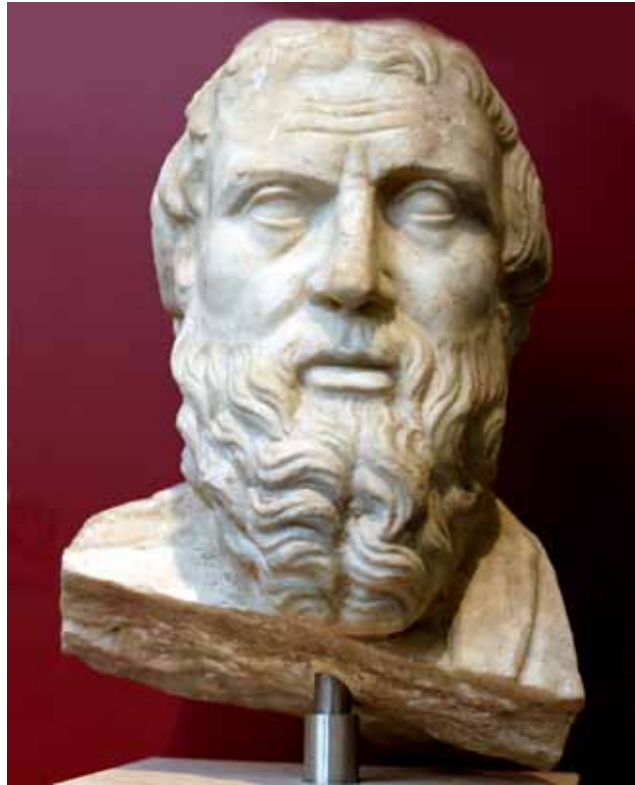
Egyptologernes afvisning kan undre, for de har uden tvivl også læst, at den egyptiske visdomsgud Tehuti (som grækerne kaldte Thoth og Hermes Trismegistos) i de hermetiske skrifter oplyser at:

"Sjælen skifter fra form til form – fra niveau til niveau, og dens boliger under pilgrimsfærden er mange. I dødelige skilles fra kroppen som fra en dragt. Alligevel er I gamle, kære menneskesjæle. Din sjæl lever i evighed."

De gamle egyptere er faktisk den bedste kilde til bekræftelse af den åndsvidenskabelige holdning. Man ved, at for de gamle egyptere udgjorde mennesket og kosmos en dualitet. Først opstod det guddommelige sind af rummets vande (urhavet eller urstoffet), da Universet i tidernes morgen blev skabt. Derefter formes stoffet af de fremadskridende processer i det guddommelige tankesind. Kosmos består med andre ord af sind og stof – eller sjæl og legeme. Mennesket er skabt i guddommens billede og er derfor også dualt, og målet for menneskets udvikling er en fuldkommen tilbagevenden til det guddommelige sind.

Rummet symboliseres af urhavet, som i uvirksom tilstand rummer sæden eller potentialerne til alt levende. Når tiden er inde, vil alt tage form i overensstemmelse

med de iboende kvaliteter. Eller sagt på en anden måde: Når det guddommelige sind intonerer det skabende ord, kaldes skabelsen igen til live. Vækst skabes ved hjælp af serier af liv – et koncept, der er bevaret i teksterne og antydet i symbolikken.

Herodot

Den græske historiker Herodot (5. årh. f.Kr.) skrev eksempelvis:

"Egypterne var de første, der oplyste, at menneskets sjæl er udødelig, og at den træder ind i et andet levende legeme efter kroppens død. Senere fødes mennesket igen, for teksterne fortæller, at efter at have passeret igennem alle væsener af jord, vand og luft (en cyklus, der gennemføres på 3.000 år), træder det igen ind i en menneskekrop ved fødslen."

Teorien om reinkarnation tilskrives ofte Pythagoras, men man må ikke glemme, at han tilbragte lang tid i Egypten, hvor han studerede landets filosofi, og ifølge Herodot gjorde Pythagoras efterfølgende teorien om reinkarnation til sin egen.

Faraonernes "ka-navne"

Dr. Margaret A. Murray, der samarbejdede med professor Flinders Petrie, forklarer egypternes tro på reinkarnation ved at henvise til tre faraoners "ka-navne". ("Ka" er de gamle egypteres betegnelse for astrallegemet eller følelseslegemet, som mennesket træder ind i umiddelbart efter den fysiske død). At dø kaldte de gamle egyptere "at gå til sin ka". De to første faraoner, der henvises til, stammer fra 12. dynasti.

Amenemhet I

Den ene farao er Amenemhet I (1991-1962 f.Kr.) i 12. dynasti, og hans navn betyder:

"Han, som gentager sin fødsel".

Sesostris I

Den anden er Sesostris I (1971-1928 f.Kr.) også fra 12. dynasti, og han fik tilnavnet:

"Han, hvis fødsler lever".

Sethos I

Endelig er der Sethos I fra 19. dynasti (1304-1290 f.Kr.), som havde tilnavnet:

"Gentager af sine fødsler".

Osiris og Isis

Reinkarnationsideen er nært knyttet til Osiris-legenderne, som er et af de egyptiske indvielsesmysterier, der er bevaret for eftertiden. Ideen om transformation er bevaret i de egyptiske tekster, men den er blevet fortolket på mangfoldige måder. De Briere forklarer det i astronomiske termer:

"Den sensitive sjæl træder gennem >gudernes port< (Stenbukken) ind i >vandelementets himmel< (astralplanet), hvor den altid dvæler i lyksalighed ... indtil den igen træder ind gennem >menneskets port< (eller Krebsen), hvor den beliver et nyt legeme."

James Bonwick: *Egyptian Belief and Modern Thought*, p. 80

Hvad var det Herodot virkelig sagde?

Herodot skriver om sjælevandring, og dermed mener han, at sjælen passerer gennem forskellige *dyr*, før det genfødes i menneskeskikkelse. Han refererer imidlertid ikke til menneskesjælen, men til molekyler, atomer og andre af legemets bestanddele. De trækkes sammen til legemer i overensstemmelse med de kvaliteter – grove eller fine – som sjælen er i stand til at udtrykke, og tiltrækkes derfor magnetisk til det nye miljø af sjælens "blueprint". Det fremgår temmelig tydeligt af *Dødebogen* og andre oldegyptiske tekster, at selve sjælen efter døden gennemlever erfaringer i "Duat" (eller "Dwat"), som normalt oversættes med "underverden", men snarere bør oversættes med "inderverden". Duat repræsenterer sjælens rige og betingelserne mellem himmel og jord – symboliseret af Jordens bagside, som Solen usynligt krydser fra solnedgang til solopgang. Solen eller livslyset er på denne måde i en periode usynligt for det fysiske syn, men ved solopgang kan man se, at livslyset ikke blev slukket, men bare var ude af syne i en begrænset periode. Morgenen var derfor symbol på genfødsel.

Solbådens rejse gennem Duat

Bevidsthedens udvikling symboliseres af solbarken (solbåden), der rejser igennem "Duat". I denne sammenhæng repræsenterer "nattens tolv timer" stadier i udviklingen. Bika Reed oplyser at, i en bestemt "nattetime" møder individet "*rebellens i sjælen*".¹ Det er "*timen for åndelig transformation*". Og i oversættelsen fra papyrusrullen oplyses det: "*– at sjælen bekendtgør, at kun hvis mennesket får tilladelse til at fortsætte sin udvikling, vil intellektet kunne nå hjertet.*"

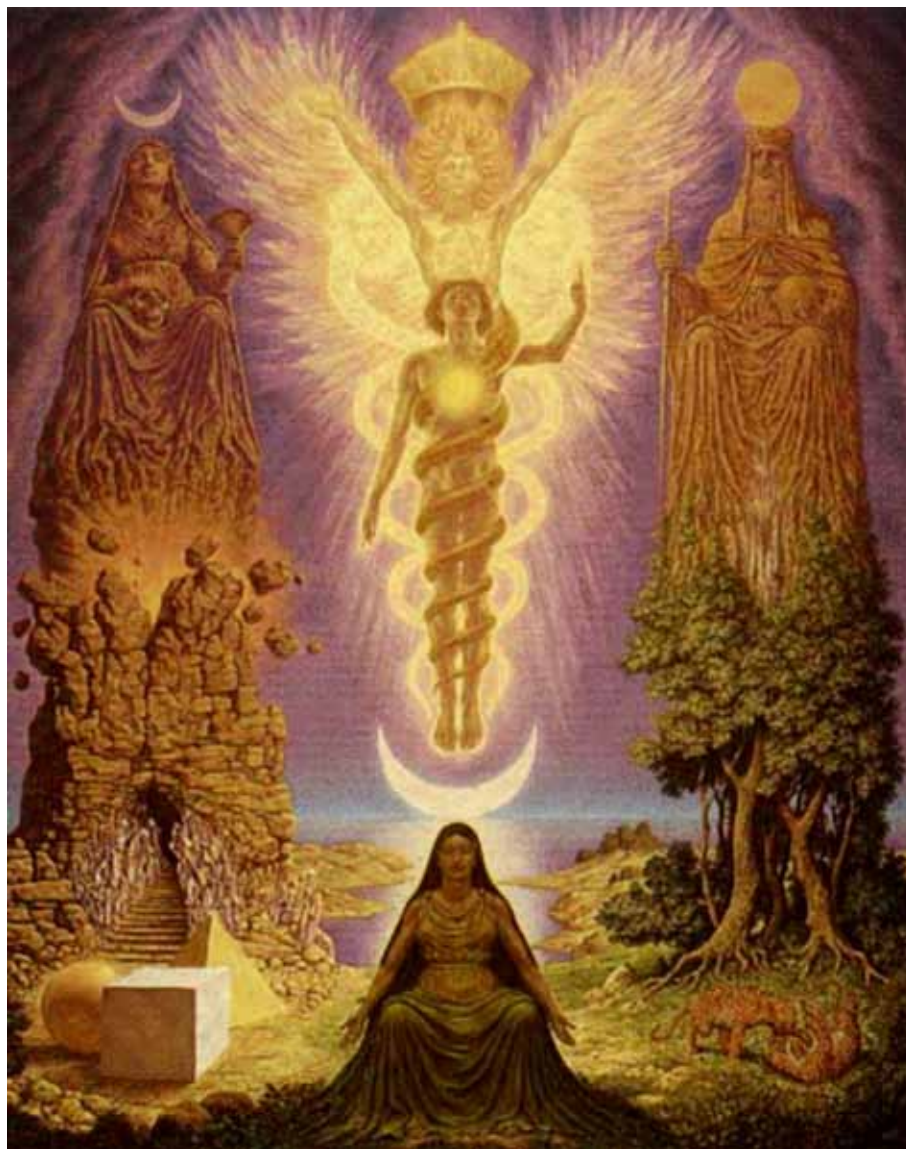
De to veje til frigørelse

En tekst, der blev oversat af Leonard H. Lesko som en del af en doktordisputats, bærer titlen *Det gamle Egyptens bog for de to veje*. Denne tekst omhandler ikke alene ritualer, som formodes at vedrøre tilstandene efter døden (på sin vis identiske med *Dødebogen*), men der er ret tydeligt tale om *ritualer*, der er forbundet med *indvielse*, der fører fra et niveau af væren til et andet. Leonard H. Lesko betragtede sin teori som pionérarbejde. Han havde problemer med at oversætte og fortolke tekster, når han inkluderede "*allerede oversatte materialer, som ofte var forvanskede af fejl begået af tidligere oversættere*". Bortset fra dette afslørede teksterne, at den "døde" eller neofyten (kandidaten), der skulle indvies, fik overrakt en gaffelgren, der symboliserede to veje: "*De to veje til frigørelse*". Og selvom hver vej kunne føre neofyten til "Akhu" ("De velsignedes bolig") – som både var en betegnelse for guderne og for den indviede – medførte de forskellige erfaringer. Den ene vej, der førte over land og vand, var Osiris' vej, som gik gennem naturens cyklusser og medførte mange inkarnationer. Den anden gik gennem ild og videre ind i en snæver passage ad en rute, som var Horus' vej. I mange tekster blev den symboliseret af *gnisten i hjertet*.

¹ Bika Reed: *Rebel in the Soul, a sacred text of ancient Egypt*, pp. 10, 114 (Berlin papyrus 3024).

“At gøre-ny-igen”

I *Corpus Hermeticum* (de hermetiske skrifter) symboliserede visdommens gud Tehuti eller Thoth det guddommelige sind, som Alexandria-grækerne identificerede med Hermes. Eksempelvis er afhandlingen om Pymander en af hovedbøgerne i *Hermetica*. Den tidlige egyptiske gudetriade, Atum-Ptah-Tehuti, blev oversat til græsk som “theos” (gud) – demiurgos eller demiurgos-nous (verdensskaberens eller verdensskaberens sind) – “nous” og “logos” (sind og verden). Teksten oplyser, at efter at have planlagt og opbygget kosmos, forenede Tehuti sig med verdensskaberens sind. Der er andre fremstillinger, der beviser, at Pymander-teksten er en helleniseret version af den egyptiske doktrin.

Et vigtigt koncept er udsagnet om “at gøre-ny-igen”. I afhandlingen påstås det, at alle dyre- og planteformer i sig rummer “nødvendigheden af at opstå igen” – en klar reference til genindtræden i en form eller krop: “– enhver sjæls fødsel i kødet ... må nødvendigvis forny sig selv.”² Nogle forskere mener, at *Corpus Hermeticum* eller *Book of Hermes* er lånt fra de kristne tekster, men deres indhold stammer helt klart fra det gamle Egypten, og er oversat til Alexandria-græsk og senere til latin.

---

2 *Thrice-Greatest Hermes*, 1:94; 2:55

Kroppen må opgives

Lad os nu se på Walter Scotts oversættelse af Pymander.³ Bog I, § 24 oplyser, at *"– ved opløsningen af det fysiske legeme, skal man først opgive selve kroppen for at blive forvandlet"*, og *"– den vil blive absorberet af naturen."* Resten af personens elementer vender tilbage til: *"– egne kilder, bliver en del af Universet og træder ind i nye kombinationer for at udføre andet arbejde."* Efter dette vil det virkelige menneske eller det indre menneske *"– stige opad gennem himlens afdelinger"*, idet det i hver region efterlader bestemte energier og stof, der hører til regionen.

Guddommelig gnosis

Den første region er Månens område. Den anden er planeten Merkurs. Den tredje tilhører Venus. Den fjerde er Solens domæne. Den femte sorteres under Mars. Den sjette hører til Jupiter. Og den syvende er underlagt Saturn. *"Efter at alt, hvad der har været forkert, er fjernet"* – fra den tidligere nedstigning i inkarnation i den fysiske verden, stiger mennesket nu op til de højeste sfærer, *"– idet det nu er i besiddelse af sine egne fuldkomne kræfter."* Til sidst træder det ind i evigheden: *"Dette er det gode – dette er fuldbyrdsen for dem, der har opnået 'gnosis'"*. (Ifølge Scott betyder "gnosis" i dette tilfælde ikke kun "viden" om det guddommelige, men også forholdet mellem menneskets sjæl og guddommen).

I bog X, § 17 forklarer Pymander videre, at sindet og sjælen udelukkende kan forenes ved hjælp af et fysisk legeme, fordi sindet alene ikke er i stand til det. Og et fysisk legeme vil ikke kunne udholde *"– tilstedeværelsen af det mægtige og udødelige væsen, ej heller kunne en så stor kraft underkaste sig et legeme forurennet af begær. Og på denne måde indhyller sindet sig selv i sjælen"*.⁴

³ *Hermetica*, 1:517

⁴ Scotts oversættelse.

I *Hermetica*, uddrag XXIII – Isis til Horus – finder man dette udsagn:

"... for der er (i verden ovenover, to guder), som er forsynets vogtere, der styrer alt. En af dem er sjælenes vogter – den anden er sjælenes leder. Vogteren er den, der har ansvaret for sjælene uden krop. Lederen er den, der fra tid til anden sender sjælene ned til Jorden i kroppe, og tildeler dem deres forskellige lokaliteter. Og både den, der vogter sjælene, og den, der sender dem ned, handler i overensstemmelse med Guds vilje."

Transformationsprocesser

I mange tekster bruges ordet "transformationer" og en vigtig kommentar til dette koncept får man af R.T. Rundle Clark:

"For at nå de høje himle må sjælen undergå disse transformationer, som den højeste gud selv har gennemgået, fra dengang han udviklede sig fra at være en ånd i urhavet, til sin endelige status som solgud."

Myth and Symbol in Ancient Egypt, p. 31

Det kan udlægges sådan, at ved at træde i fysisk manifestation, følger menneskets sjæl den samme guddommelige vej. Der er god grund til at tro, at efter-død-eventyret, som sjælen gennemlever i "Duat" eller "inderverden", også skulle gennemleves af neofytten i indvielserne. Hvis indvielsesprøverne blev gennemført med succes, ville det nyopstandne menneske derefter kunne tale med autoritet, fordi grundlaget ikke var en teori, men en direkte erfaring.

Blev søn af Solen

I de ældste tider i det gamle Egypten blev disse neofytter kaldt "*sønner af Solen*", for de var udtryk for Solens pragt. For resten af menneskeheden er vejen langsommere. Udviklingen skrider frem, men mere langs ad vejen. Men det ultimative mål er det samme: At udstråle den indre åndeligheds højeste kvaliteter, der ligger skjult i den søgende sjæl.

Man finder også bekræftelser i tekster, der fortæller om sjæle, som er færdige med inkarnation, mens andre må vende tilbage:

"Kun de døde, der kender navnene på de, der vogter indgangene til de syv haller, får lov til at blive i Amenti for evigt. De hviler på Aanrus marker (Osiris' domæne). De andre hviler på de lavere marker ... Sjælen forlader Aanrus marker og vandrer på Jorden under enhver form, den måtte ønske at antage".

Åndsvidenskabeligt kan disse ord forstås sådan, at "– de, der kender navnene", har passeret gennem de syv rodracer i hver runde. I Amenti (i sjælens verden) bliver mennesket ren ånd for evigt.

Alle disse og mange andre udsagn fra de gamle skrifter kan betragtes som tydelige indicier på, at de gamle egyptere og den nutidige åndsvidenskab taler ud fra den samme virkelighedsopfattelse ...

De gamle egyptere troede på reinkarnation!

VisionsNettet

www.visionsnettet.dk